

Art. 15. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Marszałek:
Trąpczyński

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Skarbu:
Michalski

221.

Oświadczenie rządowe

z dnia 27 marca 1922 r.

w przedmiocie przystąpienia Stanów Zjednoczonych Brazylii do międzynarodowej konwencji, dotyczącej ochrony utworów literackich i artystycznych, podpisanej w Bernie dnia 9 września 1886 r., a przejranej w Berlinie dnia 13 listopada 1908 r. oraz do Protokołu dodatkowego z dn. 20 marca 1914 r. do tejże konwencji.

Podaje się niniejszem do wiadomości publicznej, że zgodnie z komunikatem Rządu Szwajcarskiego, Stany Zjednoczone Brazylii w dniu 9 lutego 1922 r. przystąpiły bez zastrzeżeń do:

- 1) międzynarodowej konwencji, dotyczącej ochrony utworów literackich i artystycznych, podpisanej w Bernie dnia 9 września 1886 r., a przejranej w Berlinie dnia 13 listopada 1908 r. oraz
- 2) protokołu dodatkowego berneńskiego z dnia 20 marca 1914 r. do tejże konwencji, opublikowanych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, rok 1922, № 3, poz. 16.

Prezydent Ministrów,
w z. Ministra Spraw Zagranicznych:
Antoni Ponikowski

222.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 13 kwietnia 1922 r.

w przedmiocie tymczasowego ustroju władz szkolnych na Ziemi Wileńskiej.

Na podstawie art. 5 i 8 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą ustawy z d. 4 czerwca 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych

(Dz. U. R. P. Nr. 50 poz. 304) rozciąga się na tereny, wskazane w art. 1 i 8 ustawy o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. r. 1922, № 26, poz. 213).

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego powierza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

223.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu

z dnia 1 kwietnia 1922 r.

w przedmiocie zmiany rozporządzenia wykonawczego z dn. 22 marca 1921 r. o czasie pracy w zakładach handlowych.

Na mocy art. 19 ustawy z d. 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. r. 1920, № 2, poz. 7) oraz ustawy z d. 14 lutego 1922 r., zmieniającej ustawę z d. 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. № 14, poz. 127) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu wykonawczym Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z d. 22 marca 1921 r. o czasie pracy w zakładach handlowych (Dz. U. R. P. № 47, poz. 291) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Paragraf 4 tego rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie: „Najdalej po każdym sześciu godzinach pracy pracownikom zakładów wyszczególnionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, zatrudnionym na mocy umowy pracy, winna być zapewniona conajmniej jednogodzinna przerwa, podczas której pracownik może opuścić miejsce pracy”.
- 2) Paragraf 5 wymienionego rozporządzenia skreśla się.
- 3) Paragraf 6 wymienionego rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie: „Zgodnie z art. 2 ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu, w brzmieniu ustalonym ustawą z d. 14 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 14, poz. 127) — czas sprzedaży towarów i otwarcia zakładów objętych niniejszem rozporządzeniem nie może przekraczać dziesięciu godzin dziennie bez przymusowej przerwy w południe”.
- 4) Paragraf 12 wymienionego rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie: „Powiatowe władze samorządowe, a w miastach